

Gordon Gekko hade fel - Greed is not good

Stockholm (tradingportalen.com / Madeleine Magnerius) - Att vandra runt på denna jord med en stark förmodan om att lycka starkt är sammankopplat med en viss materiell flärd borde väl ändå straffa sig? Medeltidens katoliker kanske trots allt hade belägg för dödssynden som gav girighetens man första parkett i en kittel med kokande olja?

Ett kraftigt "habegär" är visserligen tabubelagt i jantelagens Sverige, detta då man generellt sammankopplar detta negativt laddade begrepp till en personlighet som är villig att kliva över lik för att nå sina - ekonomiska eller materiella - mål. "Classic backstabbing"; sparka neråt men slicka uppåt. Jag skulle definitivt definiera girighet som en sorts drivkraft - fast för att nå "fel sorts mål" - detta då målet bygger på mätbarhet i materiellt eller ekonomisk välstånd. Att vara en driven arbetsmyra eller entreprenör bör inte kedjas samman med girighet - en person som bär dessa karaktärsdrag lär snarare ha karriärmässiga- (alltså ej nödvändigtvis direkt finansiella), personliga eller själsliga mål på sin agenda.

Girighet är även ett ämne som ständigt tycks vara på tapeten när den finansiella sektorn avhandlas i olika medier. Innan jag förtäljer min korta slutsats vill jag dock att du som läser detta ponerar följande:

Du är en medelålders man, med stor okunskap om olika investeringsalternativ och dess innebörd, som ska placera dina pensionspengar. Du får träffa två olika kapitalförvaltare för att få mer kött på benen innan du väljer vem som ska få förvalta dina miljoner. Förvaltare 1, är själv medelålders och väldigt tillmötesgående och förtroendeingivande. Förvaltare 2 är en typisk "förvaltarsnubbe"; ung, fräsigt look, schysst Hugo Boss-kostym och med hunger i blicken. Vem skulle du valt?

Jag förmodar att medelåldersmannen skulle valt förvaltare 1. Personligen hade jag valt förvaltare 2 (och nej, för er som undrar, inte för att jag bär på en inre tro om att jag skulle kunna ta mig sängvägen in på firman). Detta då jag hellre ser att en person som "älskar pengar" förvaltar mina pengar; jag önskar ju personligen högsta möjliga avkastning och betalar min förvaltare därefter. Min förmodan är även att personen i fråga, dvs. förvaltare 2, är mycket girig i sin natur - varvid jag konkluderar att girighet som egenskap för branschen framåt. Det globala finansiella systemet, såsom det är konstruerat idag, bygger till viss del på att girighet är drivkraften. Tyvärr skulle jag säga att det tidigare, nästan oreglerade, "skyddsnätet" (moral hazard) har drivit på branschen och gjort att girigheten eskalerat - för vem skulle inte ta mer - försäkrad - risk om man kunde tjäna fler påsar pengar?

MEN! När jag funderat i dessa termer har jag blivit mer och mer övertygad om att en människa inte kan nå sin fulla potential förrän hon eller han även tjänar andra i sitt ämbete, dvs. en framåtsträvande individ måste skapa mervärde för fler än sitt eget ego för att nå sina långsiktiga målsättningar. Med detta vill jag även understryka att jag är övertygad om att man kan nå framgång inom finansbranschen utan att vara en hal sniken jävel. Kanske rationaliserar jag nu för att låta min egen dröm om ett jetset-banker-liv, bli försvarbar? Men ett argument håller jag fast vid - det är fullt möjligt att skapa sig en trygg finansiell grund och ständig förbättring när det kommer till materiella ägodelar, om detta sker som konsekvens av de karriärmässiga-, personliga och själsliga mål man sätter upp för sig.

Min slutsats är enkel. En girig människa är inte lycklig. En lycklig människa är inte girig.

"Det är ren galenskap att leva i misär för att dö rik"

- Juvenalis

Bild: (C) Gina Sanders—Fotolia.com